

OKRESNÁ PROKURATÚRA TRNAVA
Vajanského 22, 918 67 Trnava 1

Číslo: 4 Pv 116/20/2207-16
EEČ: 2-21-2762-2020

Trnava 06.11.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.05.2020 v čase približne o 19.00 h. na dvore rodinného domu č. XXXXX v obci XXXXX fyzicky napadol XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX, ktorého jeden krát udrel päťou do oblasti ľavého oka a následne ho sotil na zem, čím mu podľa znaleckého posudku spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre, ľavého oka a nosa s krvácaním z nosových dierok bez prejavov vegetatívnej symptomatológie a pomliaždenie bulbu ľavého oka so zakrvácaním do spojivkového vaku s dobou liečenia a obmedzením na bežnom spôsobe života ľahšieho charakteru v trvaní od 02.05.2020 do 18.05.2020 čomu zodpovedá aj adekvátne doba práceneschopnosti

Okresnému úradu Trnava, odboru všeobecnej vnútornej správy, Kollárova 8, Trnava,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ Jaslovské Bohunice, Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, uznesením pod ČVS: ORP-784/JB-TT-2020, zo dňa 25.05.2020 podľa § 199 ods. Trestného poriadku začal trestné stíhanie a uznesením pod ČVS: ORP-784/JB-TT-2020 zo dňa 30.06.2020 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, nar. XXXXX, za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 02.05.2020 v čase približne o 19.00 h. na dvore rodinného domu č. 224 v obci XXXXX fyzicky napadol XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX, ktorého jeden krát udrel päťou do oblasti ľavého oka a následne ho sotil na zem, čím mu podľa znaleckého posudku spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre, ľavého oka a nosa s krvácaním z nosových dierok bez prejavov vegetatívnej symptomatológie a pomliaždenie bulbu ľavého oka so zakrvácaním do spojivkového vaku s dobou liečenia a obmedzením na bežnom spôsobe života ľahšieho charakteru v trvaní od 02.05.2020 do 18.05.2020 čomu zodpovedá aj adekvátna doba práceneschopnosti.

V rámci dokazovania počas prípravného konania bolo zdokladované nasledovné:

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi zo dňa 13.08.2020 k veci uviedol, že dňa 02.05.2020 zbadal, že XXXXX išiel opäť s jeho malotraktorom cez jeho záhumienku, a preto mu chcel povedať, aby tadiaľ nešiel. Zazvonil na jeho dom, ale nikto neotváral. Počul, ako ide na traktore XXXXX, ktorého zastavil a povedal mu, aby nechodil po jeho záhumienke. Tento ho ignoroval a išiel preč. Obvinený videl, že vošiel s traktorom do garáže za dom, preto na neho kričal. Nakoľko nevychádzal, išiel za ním do dvora, kde zopakoval svoju žiadosť, aby poškodený nechodil cez jeho záhumienku. Poškodený mu nejako arogantne odpovedal a oplul ho. Následne obvinený napadol XXXXX, pričom ho udrel päťou a z miesta odišiel. Svoje konanie ľutuje. V dodatku k zápisnici o výsluchu zo dňa 17.08.2020 uviedol, že zaslal poškodenému XXXXX poštovou poukážkou sumu 436,80 €, čo predstavuje bodové hodnotenie podľa znaleckého posudku, ďalej uhradil aj sumu 51,38 € Všeobecnej zdravotnej poisťovni, ktorú si uplatnila ako náhradu škody.

Z výpovede poškodeného XXXXX zo dňa 08.09.2020 vyplynulo, že prechádzal pred domom XXXXX, ktorý mu opakovane povedal, že prešiel s traktorom po jeho žite. Nakoľko konverzácia nikam nevedla, chcel z miesta odísť, pričom XXXXX sa tomu snažil zabrániť, čo sa mu však nepodarilo. S traktorom vošiel na pozemok rodinného domu XXXXX. Traktor odstavil v garáži a pri vychádzaní z garáže spozoroval XXXXX, ako ide smerom k nemu. Upozornil ho, že sa nachádza na cudzom pozemku, pričom XXXXX mu opätovne hovoril, že prešiel po jeho žite. Začal pred ním cúvať dozadu smerom na záhradu, XXXXX ho na rohu garáže chytil a dal mu zovretou päťou silnú ranu do oblasti oka a následne ho sotil na zem. Poškodený vstal zo zeme a XXXXX mu niečo hovoril a asi ho išiel znova biť. Predpokladá, že zbadal jeho mamu, preto sa otočil a išiel preč. Po incidente privolal záchrannú službu a políciu. Obvodný lekár mu vystavil práceneschopnosť a poslal ho na kontrolu k očnému. Počas doby práceneschopnosti bol obmedzený na bežnom spôsobe života tým, že ho bolela hlava a bral lieky od bolesti, ďalej mal záblesky pri dlhšom

pozeraní na jedno miesto približne po piatich minútach. Z odpovedí poškodeného na otázky povereného príslušníka PZ a obhajkyne obvineného ďalej vyplynulo, že sa v tom čase pripravoval na ukončenie druhého stupňa vysokej školy, mal značne sťažené sústredenie na učenie. V čase spáchania skutku nebol zamestnaný.

Svedkyňa XXXXX ku skutku uviedla, že samotný skutok napadnutia nevidela, prišla až po tom, čo XXXXX napadol jej syna XXXXX.

Svedkyňa poškodená XXXXX uviedla, že Všeobecná zdravotná poisťovňa vynaložila na ošetrovanie a liečenie XXXXX náklady vo výške 51,28 €.

Do spisového materiálu bol ďalej zabezpečený znalecký posudok vypracovaný MUDr. Mariánom Pamulom pod č. 091/20, z ktorého vyplýva, že poškodený XXXXX utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy – tváre, ľavého oka a nosa s krvácaním z nosových dierok bez prejavov vegetatívnej symptomatológie a pomliaždenie bulby ľavého oka so zakrvácaním do spojivkového vaku. V zmysle znaleckého posudku si predmetné zranenia vyžadujú liečbu 1 až 3 týždne. Všetky zranenia poškodeného boli vyhodnotené znalcom ako ľahké. Z hľadiska mechanizmu vzniku zranenia sa mohol uplatniť úder vedený rukou útočníka zovretou v päšť, na vznik zranenia postačoval jeden úder, intenzita pôsobiacej sily úderu bola prevažne len slabá. Neprišlo k ani k priamemu ohrozeniu ani ku zraneniu životne dôležitého orgánu. Z hľadiska obmedzení v bežnom spôsobe života znalec konštatoval, že prišlo k obmedzeniu v bežnom spôsobe života, a to bolesťou a prechodným zahmleným videním. Obmedzenie sa prejavilo v oblasti psychickej aktivity a v oblasti fyzickej aktivity – pri náročnej manuálnej práci a činnosti. Obmedzenie v bežnom spôsobe života bolo znalcom vyhodnotené ako ľahšia forma obmedzenia, pričom adekvátne doba bola určená cca. 2 týždne. Zranenie, ktoré utrpel poškodený nezanechávajú trvalé následky funkčného ani kozmetického charakteru.

V priebehu prípravného konania bol ďalej vypočutý znalec MUDr. Marián Pamula, ktorý pri svojom výsluchu zo dňa 23.09.2020 zotrval na záveroch podaného znaleckého posudku a na podklade položených otázok upresnil, že neprišlo k obmedzeniu poškodeného pri bežných hygienických úkonoch, ani pri príprave jedla, zohrievaní a nakladaní so stravou, pri dodržiavaní pitného režimu, pri vyzliekaní a obliekaní, pri chôdzi, pri vstávaní z lôžka, pri nákupe potravín, pri bežnom upratovaní domácnosti, pri obsluhu bežných domácich prístrojov, pri jednoduchých úkonoch spojených s prevádzkou a udržiavaním domácnosti. Na otázku o najkratšej dobe liečenia dotknutých zranení uviedol, že liečba predmetných zranení môže trvať jeden týždeň a najkratšia doba obmedzenia v bežnom spôsobe života s ohľadom na skutočnosť, že poškodený je študentom v dištančnej forme štúdia je doba jedného týždňa.

Súčasťou spisového materiálu je ďalej vyjadrenie Sociálnej poisťovne – pobočka Trnava, z ktorého vyplýva, že poškodený – XXXXX nebol v čase spáchania skutku poistencom Sociálnej poisťovne.

Obsah vyšetrovacieho spisu ďalej dopĺňajú kamerové záznamy z rodinného domu XXXXX v obci XXXXX, ktoré zachytávajú priebeh skutku.

Podľa § 8 Trestného zákona je trestným činom protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak (napr. § 10 ods. 2).

Podľa § 10 ods. 1 Trestného zákona prečin je

- a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo
- b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. (materiálny korektív)

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (písmeno a) alebo vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený (písmeno b).

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona prečinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Trestným činom je zavinené konanie trestne zodpovednej osoby, ktorého znaky sú obsiahnuté v osobitnej časti Trestného zákona v konkrétnej skutkovej podstate. Zákonnými markantmi skutkovej podstaty sú štyri skupiny znakov určujúce subjekt (páchatel'), subjektívnu stránku (zavinenie, niekedy aj pohnútky), objekt (chránený záujem) a objektívnu stránku (konanie, následok, ich príčinná súvislosť). Všetky formálne znaky musia byť naplnené kumulatívne, inak nejde o trestný čin, hoci by išlo o protiprávne konanie v zmysle právnych predpisov z netrestného odvetvia práva.

Objektom trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona je ľudské zdravie.

Objektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spočíva v spôsobení ublíženia na zdraví.

Subjekt pri trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona je všeobecný, t. j. môže ním byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba.

Subjektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 vyžaduje úmyselné konanie páchatel'a.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely Trestného zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Z citovaného ustanovenia teda vyplýva, že ako ublíženie na zdraví je možné posúdiť len také poškodenie zdravia iného, ktoré si alternatívne objektívne vyžiadalo buď lekárske vyšetrenie alebo ošetrovanie alebo liečenie, avšak vždy ktorákoľvek z

týchto uvedených podmienok musí byť kumulatívne spojená so sťažením respektíve obmedzením obvyklého spôsobu života nie iba na krátky čas, ktorým sa podľa ustálenej súdnej praxe rozumie sedem a viac dní. Teda o ublížení na zdraví pôjde len v prípade, ak akokoľvek dlhé vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie bude zároveň spôsobovať obmedzenie v obvyklom spôsobe života poškodeného po dobu aspoň sedem dní a viac.

Podľa ustálenej súdnej judikatúry je možné za ublížení na zdraví považovať takú poruchu zdravia, ktorá sťažuje postihnutému obvyklý spôsob života a to nielen po krátku, celkom prechodnú dobu. Záver o tom, či prišlo k ublíženiu na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Trestného zákona, je záverom právnym, ktorý sa určí na podklade skutočností obsiahnutých vo vyšetrovacom spise.

V uvedenom smere poukazujem na vykonané dokazovanie, predovšetkým na obsah znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. Mariánom Pamulom pod č. 091/20 a výsluch znalca zo dňa 23.09.2020.

S ohľadom na vyššie vykonané dokazovanie, zdôrazňujem potrebu komplexného posúdenia konania obvineného XXXXX. Trestný čin ublížení na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného poriadku je s ohľadom výšku trestnej sadzby v zmysle § 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona prečinom, a preto aj pri naplnení formálnych znakov skutkovej podstaty dotknutého trestného činu, musí byť obligatórne vyhodnotená i materiálna stránka vyjadrená v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona. Zákonodarca zakotvil v predmetnom ustanovení materiálnu korekciu, ktorá má za následok, že je nutné aj pri naplnení formálnych znakov posudzovať závažnosť protiprávneho konania, pričom nepatrná závažnosť má za následok, že nejde o prečin – trestný čin a do úvahy neprichádza trestnoprávny postih za dané konanie.

Aplikujúc vyššie uvedené na konanie obvineného XXXXX spočívajúce vo fyzickom napadnutí XXXXX na poklade zisteného skutkového stavu mám za to, že konanie obvineného s ohľadom na jeho závažnosť, ktorá je nepatrná, nie je prečinom, ale môže byť postihnutelné ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Na podporu vyššie uvedenej argumentácie považujem za potrebné vychádzať z výsledkom dokazovania, ktorého bolo vykonané po postupe podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku.

K otázke hodnotenia následkov činu uvádzam, že z výpovede znalca MUDr. Mariána Pamulu v nadväznosti na ním vypracovaný znalecký posudok č. 091/20 je zrejmé, že obmedzenia na spôsobe života poškodeného XXXXX boli ľahšej formy a primárne v rovine psychickej aktivity. Poškodený v čase skutku nebol zamestnaný, bol študentom druhého stupňa vysokoškolského štúdia, čo potvrdil i vo vlastnej výpovedi. Rovnako z vyjadrenie Sociálnej poisťovne vyplýva, že v čase spáchania skutku nebol poškodený poistencom Sociálnej poisťovne. Vzhľadom na uvedené preto nie je zrejmé, z akého dôvodu bolo poškodenému na tlačive Sociálnej poisťovne vystavené potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, nakoľko v rozhodnom časovom období žiadnu pracovnú činnosť nevykonával. Odhliadnuc od uvedeného s odkazom na výpoveď znalca MUDr. Mariána Pamulu bola minimálna doba obmedzenia v bežnom spôsobe života určená na jeden týždeň a adekvátna doba bola určená na cca. 2 týždne. Z výpovede znalca ďalej vyplynulo, že

poškodený nebol obmedzený vo vykonávaní bežných prác v domácnosti, v oblasti stravovania, vo vykonávaní hygienických úkonov. Praktické obmedzenie s výnimkou náročnej manuálnej práce – ktorú však poškodený i s ohľadom na skutočnosť, že bol študentom, nevykonáva – spočívalo v rovine psychickej aktivity, a teda primárne plnenia si študijných povinností. V zmysle výpovede poškodeného XXXXX jeho obmedzenie na bežnom spôsobe života spočívalo v tom, že mal bolesti hlavy a ďalej záblesky pri dlhšom pozeraní na jedno miesto po piatich minútach.

I s ohľadom na uvedené je možné konštatovať, že sťaženie života poškodeného síce trvalo dlhší čas, ale do obvyklého spôsobu života poškodeného zasahovalo len v minimálnej miere, a preto závažnosť konania obvineného XXXXX s ohľadom na spôsobené následky vo vzťahu k poškodenému XXXXX, bola nepatrná.

Pri naplnení materiálnej stránky prečinu je potrebné sa zaoberať ďalej i spôsobom vykonania činu a okolnosťami jeho spáchania. Z vykonaného dokazovania spoľahlivo vyplýva, že fyzickému napadnutiu poškodeného zo strany XXXXX predchádzala slovná konfrontácia. Následne obvinený XXXXX napadol poškodeného. Pri posúdení závažnosti konania obvineného poukazujem predovšetkým na spôsob napadnutia. Išlo o jeden úder päťou, pričom intenzita násillia bola na podklade znaleckého posudku vyhodnotená ako prevažne slabá. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že neprišlo k priamemu ohrozeniu ani ku zraneniu životne dôležitého orgánu. Po údere poškodeného obvinený v útoku nepokračoval a z miesta odišiel. Zhrnúc vyššie uvedené, kedy prišlo na podklade slovnej výmeny k jednému úderu päťou slabej intenzity bez ohrozenia životne dôležitého orgánu a bez ďalšieho pokračovania je závažnosť konania obvineného nutné vyhodnotiť ako nepatrnú.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. zákona o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“) priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Nadväzujúc na vyššie uvedené sa konanie obvineného XXXXX vzhľadom na spôsob konania a spôsobený následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, ako aj mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a vyznačuje len nepatrnou závažnosťou, a preto v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ale o skutok, ktorý by mohol naplňať znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaníu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch

Okrem uvedeného považujem za potrebné vyjadriť sa i k podozreniu zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. Vychádzajúc zo základnej skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody dotknutý trestný čin je z hľadiska subjektívnej stránky trestným činom úmyselným. Na to, aby mohlo prísť k naplneniu znakov skutkovej

podstaty daného trestného činu sa teda vyžaduje zavinenie vo forme úmyslu, legálne definovaného v ustanovení § 15 písm. a) a písm. b) Trestného zákona, t. j. skutočnosť, že páchatel chcel porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, resp. páchatelova vedomosť o uvedenom a existencia jeho uzrokovanie.

Súčasťou spisového materiálu sú videozáznamy zachytávajúce priebeh celej udalosti, z ktorých je zrejmé, ako vypovedal i obvinený, že samotnému vstupu na pozemok predchádzalo zvonenie na zvonček, pričom až následne – *obvinený vypovedal, že po tom, čo kričal na poškodeného, čo však nie je možné s ohľadom absenciu zvukovej stopy na podklade kamerového záznamu ustáliť* – po tom, čo uvidel poškodeného, vstúpil obvinený XXXXX na pozemok a svoje kroky namieril hneď k poškodenému XXXXX, prebehla stručná slovná výmena a nasledovalo fyzické napadnutie poškodeného. Z uvedeného je zrejmé, že primárny úmysel obvineného nesmeroval k vniknutiu do obydlija poškodeného, teda k vstupu na cudzí pozemok, ale k slovnej konfrontácii, alternatívne k fyzickému napadnutiu poškodeného.

K samotnej realizácii vstupu na cudzí pozemok prišlo cez otvorenú bránu, preto je možné konštatovať, že konanie predstavujúce vstup na cudzí pozemok by mohlo napĺňať výlučne formálne znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku. Uvedené je však nevyhnutné s ohľadom na skutočnosť, že ide o konanie majúce znaky prečinu, posudzovať obligatórne i cez prizmu ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona, ktoré vyjadruje tzv. materiálny korektív. Za takto zadokumentovaného skutkového stavu, kedy je zrejmé, že vykonaniu činu – vstupu na cudzí pozemok – predchádzalo zazvonenie na zvonček, vstup bol realizovaný až následne, keď obvinený videl poškodeného, s ktorým chcel komunikovať, pohnútkou jeho konania bolo riešenie prechodu po poli obvineného a jeho primárny úmysel smeroval k slovnej výmene názorov, alternatívne k fyzickej konfrontácii, nie je možné dané konanie pri obligatórnom vyhodnotení jeho materiálnej stránky, považovať v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona za prečin, nakoľko jeho závažnosť je nepatrná.

Vzhľadom k vyššie uvedenému preto možno konštatovať, že výsledky prípravného konania v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie odôvodňujú záver, že obvinený XXXXX sa vzhľadom na absenciu materiálneho znaku v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona nedopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona, avšak za daného stavu existuje podozrenie, že obvinený mohol naplniť skutkovú podstatu priestupku podľa zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, osobitne priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990, o čom je príslušný v ďalšom konaní, po právoplatnosti tohto uznesenia rozhodnúť Okresný úrad Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy ako príslušný správny orgán.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ing. Ivan Homola
prokurátor